Europski parlament
2024-2029

USVOJENI TEKSTOVI

P10_TA(2025)0231

Drugi svjetski sastanak na vrhu o društvenom razvoju

Rezolucija Europskog parlamenta od 9. listopada 2025. o Drugom svjetskom sastanku na vrhu o društvenom razvoju (2025/2654(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji (UEU), a posebno njegov članak 3.,

– uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 9., 10., 19., od 45. do 48. i od 145. do 161.,

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

– uzimajući u obzir Europsku socijalnu povelju,

– uzimajući u obzir Međunarodni pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima,

– uzimajući u obzir europski stup socijalnih prava, koji su Vijeće, Parlament i Komisija proglasili i potpisali 17. studenoga 2017.,

– uzimajući u obzir Akcijski plan za provedbu europskog stupa socijalnih prava i njegove glavne ciljeve za 2030.,

– uzimajući u obzir Izjavu iz La Hulpea o budućnosti europskog stupa socijalnih prava, koju su Parlament, Komisija, Europski gospodarski i socijalni odbor i Vijeće potpisali 16. travnja 2024.,

– uzimajući u obzir Europsko jamstvo za djecu,

– uzimajući u obzir europsku Strategiju za rodnu ravnopravnost i Plan za prava žena,

– uzimajući u obzir europsku Strategiju o pravima osoba s invaliditetom,

– uzimajući u obzir ciljeve održivog razvoja Ujedinjenih naroda (UN), a

posebno ciljeve 1, 2, 8 i 10,

– uzimajući u obzir Izjavu iz Kopenhagena o društvenom razvoju od 14. ožujka 1995.,

– uzimajući u obzir temeljne konvencije Međunarodne organizacije rada,

– uzimajući u obzir Rezoluciju Opće skupštine UN-a 78/318 od 16. srpnja 2024. o modalitetima održavanja „Svjetskog društvenog sastanka na vrhu” pod naslovom „Drugi svjetski sastanak na vrhu o društvenom razvoju”,

– uzimajući u obzir Pakt za budućnost dogovoren na sastanku na vrhu UN-a u rujnu 2024.,

– uzimajući u obzir političku izjavu donesenu na političkom forumu na visokoj razini o održivom razvoju pod pokroviteljstvom Opće skupštine UN-a u rujnu 2023.,

– uzimajući u obzir članak 136. stavak 2. Poslovnika,

– uzimajući u obzir prijedlog rezolucije Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja,

A. budući da je održivi razvoj jedno od temeljnih načela UEU-a; budući da je 17 ciljeva održivog razvoja u središtu Programa održivog razvoja do 2030., koji su 2015. donijele sve države članice UN-a; budući da je predanost EU-a Programu održivog razvoja do 2030. pretočena u niz transformativnih politika EU-a;

B. budući da diljem EU-a i dalje postoje velike nejednakosti između ljudi i regija, posebno dohodovne i rodne prirode, dok inflacija i sve viši troškovi života nerazmjerno utječu na kućanstva s niskim prihodima te na ranjiva kućanstva; budući da je stambena kriza i dalje velik izazov u cijelom EU-u, koji dovodi do stambene isključenosti te nesigurnosti, povećanih troškova i neadekvatnosti stanovanja; budući da ti problemi dugoročno negativno utječu na socijalnu koheziju, uzlaznu socijalnu konvergenciju i socijalnu dobrobit ljudi koji žive u EU-u; budući da neke studije upućuju na to da 10 % najbogatijeg stanovništva Europe posjeduje nevjerojatnih 67 % bogatstva, dok donja polovica stanovništva odrasle populacije posjeduje samo 1,2 % bogatstva[1]; budući da je 2023. Ginijev koeficijent za 27 država članica EU-a iznosio 29,6 % i da je od 2014. imao blago silaznu

[1] Global Wealth Report 2023 (Globalno izvješće o bogatstvu za 2023.), Credit Suisse AG.|

putanju, pri čemu je 13 država članica bilo iznad tog prosjeka[1];

C. budući da se EU u Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava obvezao smanjiti broj osoba izloženih riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti za najmanje 15 milijuna do 2030. godine, uključujući pritom i najmanje pet milijuna djece; budući da u gotovo polovici država članica podaci, nažalost, upućuju na nazadovanje u borbi protiv siromaštva; budući da je svako peto dijete u EU-u i dalje izloženo riziku od siromaštva i socijalne isključenosti; budući da, ako se trenutačni trend nastavi, EU neće ostvariti svoj cilj zacrtan za 2030.; budući da, osim toga, energetsko siromaštvo pogađa više od jednog od deset Europljana, što povećava nejednakost; budući da je globalna situacija još teža, pri čemu otprilike 700 milijuna ljudi živi u ekstremnom siromaštvu, a njih još 2,8 milijardi između granice ekstremnog siromaštva i standarda od 6,85 USD dnevno[2], dok je tijekom posljednja tri desetljeća do 35 % osoba koje su izašle iz siromaštva opet u njega zapalo;

D. budući da je ostvaren napredak u postizanju cilja EU-a u pogledu zapošljavanja, odnosno da bi do 2030. najmanje 78 % osoba u dobi od 20 do 64 godine trebalo biti zaposleno; budući da je, prema jesenskoj gospodarskoj prognozi Komisije za 2024., stopa zaposlenosti u EU-u dosegnula razinu od 75,8 %; budući da je 2023. rast zaposlenosti u dvije trećine država članica bio na dobrom putu k ostvarenju nacionalnog cilja za 2030.; budući da, unatoč tomu, i dalje postoje veliki izazovi, kao što su rodno uvjetovane razlike u zaposlenosti i visoke stope nezaposlenosti u nekim državama članicama, kontinuirana segmentacija tržišta rada, razlike u socijalnoj zaštiti, visoka učestalost nesigurnih i nestandardnih oblika rada[3] te kontinuirane razlike u pristupu kvalitetnom zapošljavanju među sektorima i regijama; budući da je 66,6 % nezaposlenih osoba i 10,9 % zaposlenih osoba 2024. godine bilo izloženu riziku od siromaštva[4];

E. budući da su loši rezultati povezani s osnovnim vještinama, kao što su čitanje, matematika i prirodne znanosti, sve češći u EU-u, osobito među učenicima u nepovoljnom položaju; budući da nejednakosti u obrazovanju u pitanje dovode jednak pristup daljnjem obrazovanju, mogućnostima osposobljavanja i kvalitetnom zapošljavanju te imaju svoju ulogu u perpetuiranju socijalne isključenosti i isključenosti iz

---

1 „Living conditions in Europe - income distribution and income inequality” (Životni uvjeti u Europi – raspodjela dohotka i dohodovna nejednakost), Eurostat, studeni 2024.

2 „Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024” (Izvješće o siromaštvu, prosperitetu i planetu za 2024.), Svjetska banka.

3 „Living and working in Europe 2024” (Život i rad u Europi 2024.), Eurofound, 2025.

4 „Living conditions in Europe - poverty and social exclusion” (Uvjeti života u Europi – siromaštvo i socijalna isključenost), Eurostat, travanj 2025.

tržišta rada;

F. budući da je EU donio cilj prema kojem bi do 2030. najmanje 60 % odraslih osoba svake godine trebalo sudjelovati u nekom obliku osposobljavanja; budući da su se države članice obvezale na nacionalne ciljeve kako bi se ostvario taj glavni cilj; budući da je aktualna stopa sudjelovanja u državama članicama samo 39,5 %;

G. budući da bi demografski izazovi, uključujući starenje stanovništva, niske stope nataliteta i depopulaciju ruralnih područja, pri čemu se prvenstveno mladi iseljavaju u urbane sredine, mogli povećati gospodarske nejednakosti i ugroziti društveni napredak i atraktivnost regija EU-a, tržišta rada, javne infrastrukture, a posljedično i održivost sustava socijalne skrbi, a usto i dodatno produbiti regionalne razlike unutar EU-a; budući da ti izazovi stoga predstavljaju strukturni izazov za gospodarstvo EU-a; budući da integracija migranata u tržište rada može umanjiti problem njegova manjka radne snage; budući da su nedostatak univerzalnog pristupa javnim uslugama skrbi o djeci (u dobi od 0 do 3 godine) i tercijarnom obrazovanju, manjak cjenovno pristupačnog stanovanja, nepostojanje ili nedostatnost dječjih doplataka te nedostatan plaćeni roditeljski dopust neki od čimbenika koji doprinose niskim stopama nataliteta;

H. budući da su manjak radne snage i vještina sve veći u cijelom EU-u i da su uzroci tog manjka demografske promjene, zelena i digitalna tranzicija te potražnja za novim vještinama; budući da loši radni uvjeti i neusklađenost vještina u određenim sektorima izravno ograničavaju sposobnost Unije da privuče i zadrži talente iz trećih zemalja i EU-a; budući da kvalitetno zapošljavanje, uz veće plaće i stabilnost radnih mjesta, kao i integracija državljana trećih zemalja na tržišta rada mogu pomoći u svladavanju tih izazova;

I. budući da izvješće Eurofounda iz 2024 pokazuje da stope samoubojstva, nakon desetljećâ u kojima su bilježile pad, od 2021. godine polako rastu; budući da se uzroci poremećaja mentalnog zdravlja koji proizlaze iz radnih i životnih uvjeta moraju intenzivnije uklanjati[1];

J. budući da socijalna ekonomija, uključujući socijalna poduzeća, obuhvaćaju različite vrste privatnih subjekata, koji su neovisni od javnih tijela, kao što su zadruge, društva za uzajamnu pomoć, udruge (uključujući humanitarne organizacije), zaklade (uključujući socijalna poduzeća za radnu integraciju i druge pravne oblike ovisno već o državi članici EU-a); napominje da ta raznovrsna poduzeća i organizacije, koji posluju u svim područjima djelatnosti, dijele snažan identitet koji se temelji na zajedničkim vrijednostima i značajkama

---

[1] „Mental health in the European Union and Norway: risk groups, trends, services and policies” (Mentalno zdravlje u Europskoj uniji i Norveškoj: rizične skupine, trendovi, usluge i politike), Eurofound, u pripremi 2025.

kao što su rodna ravnopravnost, lokalna i regionalna odgovornost, osjetljivost na klimatske i ekološke izazove, inkluzija i demokratsko upravljanje, pri čemu se pojedinci i društveni ciljevi stavljaju iznad kapitala, tako da se većina dobiti reinvestira, čime se ograničavaju isplate članovima ili dioničarima, kako bi se ostvarili ciljevi dotične organizacije u pogledu održivog razvoja ili služilo zajedničkom i javnom interesu;

K. budući da u kontekstu izrazito sporog smanjivanja razlika u plaći na temelju spola istraživanja Eurofounda upućuju na to da mnoge države članice dosad nisu provele mjere za transparentnost plaća te da se u sklopu većine nacionalnih instrumenata koji su danas na snazi i dalje ne zahtijeva da se sav rad jednako vrednuje[1];

L. budući da je pravedna mobilnost radne snage sadržana u Ugovorima i da nudi mogućnosti za poduzeća i radnike te da bi je trebalo promicati među radnicima u EU-u kao i među radnicima iz trećih zemalja, ali istodobno i jamčiti puno poštovanje i provedbu radničkih i socijalnih prava, uključujući za državljane trećih zemalja, zakonitim migracijskim putovima kao i jednakim postupanjem i nediskriminacijom te borbom protiv neprijavljenog rada;

M. budući da Međunarodnu organizaciju rada (MOR) njezina trostrana struktura i članstvo čine predvodnicom u području globalnih radnih standarda; budući da je, u kontekstu misije MOR-a za promicanje socijalne pravde, pošteno i dostojanstveno radno okruženje za sve u središtu temeljnih načela i prava na radu, uključujući slobodu udruživanja i pravo na kolektivno pregovaranje, eliminaciju svih oblika prisilnog rada, učinkovito uklanjanje dječjeg rada, ukidanje diskriminacije pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja te pravo na sigurno i zdravo radno okruženje; budući da su u kontekstu EU-a ta prava zaštićena Ugovorima EU-a, Poveljom o temeljnim pravima i pravnom stečevinom EU-a o radnom pravu; budući da se u provedbi i izvršavanju tih obveza neke države članice suočavaju s izazovima;

N. budući da socijalni partneri i organizacije civilnog društva imaju ključnu ulogu u osiguravanju pristojnih radnih uvjeta i promicanju socijalne pravde i jednakosti; budući da je prema istraživanju industrijska demokracija usko povezana s kvalitetom rada, zapošljavanjem i industrijskom konkurentnošću[2];

1. smatra da bi Komisija i države članice trebale uložiti veće napore za provedbu europskog stupa socijalnih prava, u skladu s Izjavom iz La Hulpea i u vidu ambicioznog ažuriranja akcijskog plana, kako bi se postigli glavni ciljevi zacrtani za 2030.; poziva Komisiju da u okviru

---

1 „Further experiences with pay transparency” (Dodatna iskustva s transparentnošću plaća), Eurofound, u pripremi 2025.

2 „Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy” (Mjerenje ključnih dimenzija industrijskih odnosa i industrijske demokracije), Eurofound, prosinac 2023.

ažuriranog akcijskog plana prema potrebi dopuni aktualne glavne ciljeve te da predloži zakonodavne inicijative za punu provedbu europskog stupa socijalnih prava;

2. poziva Komisiju i države članice da surađuju s Parlamentom u razvoju novog europskog socijalnog plana za budućnost, s jasnim obvezama i ulaganjima u sljedeća područja: smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti u EU-u te postizanje nulte neto stope emisija u EU-u do 2050.;

3. prepoznaje kontinuiranu relevantnost i važnost kao i međusobnu povezanost i nadopunjavanje triju ključnih tema Svjetskog sastanka na vrhu o društvenom razvoju održanog 1995. u Kopenhagenu, koje se smatraju trima stupovima društvenog razvoja, a to su iskorjenjivanje siromaštva, potpuna i produktivna zaposlenost i dostojanstven rad za sve te socijalna uključenost;

4. naglašava važnost korištenja pregleda socijalnih pokazatelja i okvira za socijalnu konvergenciju kako bi se utvrdili rizici i pratio napredak u postizanju uzlazne socijalne konvergencije, smanjenju nejednakosti, jačanju sustava socijalne zaštite i promicanju pristojnih radnih uvjeta i mjera potpore s ciljem osiguravanja pravednosti tranzicija; ističe da u tom pogledu treba osigurati održivu, socijalno pravednu i uključivu Europu, u kojoj su socijalna prava u potpunosti očuvana i zaštićena; podsjeća na to da građani EU-a socijalnu Europu smatraju jednim od svojih prioriteta; ističe, stoga, da bi Komisija hitno trebala predstaviti paket mjera za kvalitetna radna mjesta, uključujući potrebne zakonodavne inicijative i ulaganja kako bi se otvorila kvalitetna radna mjesta;

5. apelira na Komisiju i države članice da potiču demokraciju na radnom mjestu, socijalni dijalog i kolektivno pregovaranje te zaštitu prava radnika, naročito u kontekstu zelene i digitalne tranzicije; ističe da u sljedećem VFP-u treba nastaviti s dodjelom dostatnih sredstava kako bi se poduprli socijalni dijalog i kolektivno pregovaranje te ojačala izgradnja kapaciteta socijalnih partnera; poziva na ulaganje dodatnih napora kako bi se osigurale jednake plaće za jednak rad muškaraca i žena, povećala transparentnost plaća i riješio problem rodno uvjetovane nejednakosti i tako uklonile rodne razlike u plaćama, mirovinama i zapošljavanju u EU-u; poziva Komisiju i države članice da primijene rodno osviještenu politiku u svim područjima politika i zakonodavnim aktima;

6. poziva na ulaganje većih napora u borbu protiv nasilja, diskriminacije i uznemiravanja u svijetu rada; ističe važnost preventivnih i zaštitnih mjera na radnom mjestu za zaštitu dobrobiti radnika te njihova fizičkog i mentalnog zdravlja; primjećuje porast psihološke potresenosti povezane s radom, koja proizlazi iz novih oblika

organizacije rada, stalne povezanosti i digitalnog nadzora[1];

7. podsjeća na to da je u UN-ovom Programu održivog razvoja i povezanim ciljevima prepoznato da je iskorjenjivanje siromaštva u svim njegovim oblicima i dimenzijama, uključujući ekstremno siromaštvo, najveći globalni izazov i nužna obveza za održiv razvoj te da pritom nitko ne bi trebao biti zapostavljen, odnosno da bi prvo trebalo doprijeti do onih najugroženijih; stoga poziva na holistički pristup iskorjenjivanju siromaštva, socijalnoj zaštiti i uključenosti te na predlaganje ambiciozne strategije popraćene dostatnom potporom u sljedećem VFO-u, na temelju predstojećeg izvješća Parlamenta o vlastitoj inicijativi o Strategiji EU-a za borbu protiv siromaštva i ambicioznog plana cjenovno pristupačnog stanovanja za rješavanje stambene krize i borbu protiv beskućništva; naglašava da te nove inicijative moraju nadopunjavati druge povezane strategije EU-a kako bi se osigurao višedimenzionalan pristup borbi protiv siromaštva; podsjeća na to da je Komisija već 2020. procijenila da postoji godišnji manjak socijalnih ulaganja u iznosu od 192 milijarde EUR u odnosu na potrebe građana; u tom pogledu ističe ulogu relevantnih europskih fondova u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti te naglašava potrebu za zadržavanjem snažnih autonomnih instrumenata za borbu protiv siromaštva i socijalne isključenosti u sljedećem VFO-u;

8. nadalje, podsjeća na ulogu EU-a u socijalnom razvoju trećih zemalja, među ostalim upotrebom fondova kao što je Globalna Europa; izražava duboko žaljenje zbog toga što je niz zemalja povukao financijska sredstva za razvoj, uključujući socijalni razvoj, s razornim posljedicama za živote i egzistenciju ljudi; apelira na EU da nastavi biti snažno predan podupiranju socijalnog razvoja u inozemstvu u okviru sadašnjeg i sljedećeg VFO-u kako bi se osigurala stabilnost i stabilno financiranje kao i na to da surađuje sa svim relevantnim akterima kako bi se zajamčila kontinuirana predanost ciljevima socijalnog razvoja na globalnoj razini;

9. potiče sve države članice da ulože dodatne napore u rješavanje problema siromaštva djece provedbom svojih nacionalnih akcijskih planova za Europsko jamstvo za djecu te poziva Komisiju da osigura da se za to jamstvo u sljedećem VFO-u dodijele znatna sredstva;

10. pozdravlja nedavno donošenje Direktive o radu putem platformi[2] kao važan iskorak u zaštiti radnika u digitalnom gospodarstvu; naglašava da treba proširiti iste oblike zaštite na radnike u svim sektorima na koje utječe umjetna inteligencija tako da se osigura da načelo

---

1 „Living and Working in the EU e-survey 2024” (Život i rad u EU-u, e-anketa za 2024.), Eurofound, 2024.

2 Direktiva (EU) 2024/2831 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o poboljšanju radnih uvjeta u radu putem platforme (SL L, 2024/2831, 11.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

„ljudske kontrole” postane obvezujući standard te iznova poziva na nove pravne inicijative o umjetnoj inteligenciji i algoritamskom upravljanju na radnom mjestu kao i o pravu na isključivanje; podsjeća na to da bi uvođenje sustavâ umjetne inteligencije trebalo biti usklađeno sa zelenom tranzicijom i klimatskim ciljevima; ističe potrebu za stvaranjem održivih kvalitetnih radnih mjesta u sektorima koji se razvijaju ili su transformirani tijekom usporedne tranzicije kao i za jačanjem pravnog okvira za upravljanje tranzicijama i njihovo predviđanje, ali i istodobnim promicanjem uloge i sudjelovanja socijalnih partnera te uključivih politika tržišta rada;

11. ističe da se treba dodatno osigurati pružanje kvalitetnog i besplatnog javnog obrazovanja te univerzalan pristup tom obrazovanju, politikama kvalitetnog osposobljavanja i cjeloživotnom učenju, što će dovesti do stvaranja kvalitetnih radnih mjesta koja podrazumijevaju pristojne plaće; konstatira da programi strateškog usavršavanja, prekvalifikacije i osposobljavanja moraju biti dostupni svim radnicima, uključujući radnike s invaliditetom, zajedno s naknadama za osposobljavanje, te da bi usto trebali biti prilagođeni potrebama i mogućnostima radnika; stoga poziva na uvođenje individualnog prava na osposobljavanje i usavršavanje za radnike na razini EU-a;

12. naglašava da, s obzirom na klimatsku krizu i krizu biološke raznolikosti te gospodarske i demografske izazove, nijedna generacija ili regija u EU-u, ni sadašnja ni buduća, ne bi trebala biti zapostavljena te da bi trebao postojati univerzalni pristup pravednoj tranziciji za sve; poziva na predstavljanje inicijativa za potporu i mladima i starijima, ali i osobama s invaliditetom, kao i mjera za regije u kojima dolazi do depopulacije, kao što su bolji i neometan pristup infrastrukturi, uključujući javni promet, digitalnu povezivost i cjenovno pristupačno stanovanje, javne usluge, zdravstvenu skrb, dugoročnu skrb te ranu i predškolsku skrb i obrazovanje kao i ulaganje u bolje mogućnosti zapošljavanja kako bi se spriječila depopulacija; poziva države članice da zajamče pristup visokokvalitetnim javnim uslugama utemeljen na univerzalnim pravima i da u njih ulažu; poziva Komisiju i države članice da u potpunosti provedu europsku strategiju za skrb, kojom se osiguravaju kvalitetne, cjenovno pristupačne i dostupne usluge skrbi u cijelom EU-u;

13. poziva EU i njegove države članice da se pobrinu za socijalno pravednu zelenu tranziciju, uz posebnu potporu za radnike, kućanstva, regije i poduzeća pogođena strukturnim promjenama i novim zahtjevima tržišta rada; napominje da strategije usmjerene na prilagodbu klimatskim promjenama i na njihovo ublažavanje, ako se pažljivo osmisle u okviru snažnog socijalnog dijaloga, mogu stvoriti otporne gospodarske ekosustave, kvalitetna radna mjesta, održiva poduzeća i uključivija društva, pri čemu nitko ne bi bio zapostavljen;

14. poziva Komisiju i države članice da iskoriste Socijalni fond za

klimatsku politiku i postave temelje za prilagodbu i jačanje sustavâ socijalne zaštite na nacionalnoj razini, uz potporu EU-a, kako bi se osigurala otpornost društva na utjecaje klimatskih promjena i uništavanja okoliša na radna mjesta i životne uvjete kao i to da su pogođene zajednice u potpunosti pripremljene za novo tržište rada;

15. poziva na dodatnu potporu državljanima trećih zemalja kako bi se oni integrirali na tržište rada EU-a i koristili svoje talente u punom potencijalu, uz visokokvalitetne radna mjesta i radne uvjete ojačane učinkovitom integracijskom politikom te uz punu komplementarnost s iskorištavanjem talenata iz EU-a;

16. poziva na pomno praćenje aktivnih mjera na tržištu rada, kao i na odgovarajuću potporu dohotku, pristup pristojnom i pristupačnom stanovanju te univerzalnoj socijalnoj sigurnosti kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje onih koji su najudaljeniji od tržišta rada, posebno žena, osoba s invaliditetom, migranata, osoba iz LGBTIQ+ zajednice, mladih koji ulaze na tržište rada, starijih osoba, osoba u ruralnim i udaljenim područjima, dugotrajno nezaposlenih osoba te Roma i drugih manjina; ističe i potrebu za odgovarajućom socijalnom zaštitom i potporom za samozaposlene osobe; u tom kontekstu podsjeća da su razine minimalnog dohotka uglavnom znatno ispod nacionalnih pragova siromaštva u EU-u; potiče države članice da u potpunosti provedu Preporuku Vijeća o primjerenom minimalnom dohotku[1]; podsjeća na važnu ulogu koju na globalnoj razini imaju sustavi minimalnog dohotka u izvlačenju ljudi iz siromaštva;

17. smatra da je socijalna ekonomija ključni pokretač provedbe europskog stupa socijalnih prava i njegovih ciljeva jer često osigurava radna mjesta i usavršavanje za ranjive i isključene skupine; poziva Komisiju i države članice da pruže snažniju potporu svim poduzećima socijalne ekonomije, kako bi se promicala kvalitetna, dostojanstvena i uključiva radna mjesta; ističe da projekti socijalne ekonomije općenito zahtijevaju blisko partnerstvo s javnim subjektima te stoga poziva Komisiju i države članice da razviju okvir za suradnju između javnih tijela i organizacija socijalne ekonomije;

18. ističe da postizanje ciljeva održivog razvoj do 2030. zahtijeva i primjenu načela dobrog upravljanja koja se temelje na vladavini prava, odgovornim institucijama, učinkovitoj provedbi, praćenju, izvršavanju, kao i izbjegavanju pravne nesigurnosti, između ostalog i za zemlje kandidatkinje za članstvo u EU-u; poziva na to da se u političku izjavu koja će biti donesena na Drugom svjetskom sastanku na vrhu uključe smislene obveze u pogledu unapređenja ciljeva održivog razvoja i uklanjanja trajnih nedostataka u socijalnom razvoju kao i snažni mehanizmi praćenja i preispitivanja; ističe

---

1 Preporuka Vijeća od 30. siječnja 2023. o primjerenom minimalnom dohotku kojim se osigurava aktivno uključivanje (SL C 41, 3.2.2023., str. 1.).

potrebu za redovitim i temeljitim postupkom preispitivanja, uključujući dvogodišnje ministarske izjave; podržava revitalizaciju Komisije UN-a za socijalni razvoj i veću uključenost ministarstava rada i socijalnih partnera te poziva Međunarodnu organizaciju rada da djeluje kao primarno tijelo za praćenje;

19. podsjeća na to da su mir i globalna suradnja temeljni uvjeti za postizanje održivog razvoja u Europi i svijetu; ističe da EU mora imati ključnu ulogu u području međunarodnih ljudskih prava koja se temelji na punoj i djelotvornoj provedbi međunarodnih instrumenata za ljudska prava; konstatira da se globalna predanost instrumentima za ljudska prava također mora intenzivirati korištenjem diplomatskih i gospodarskih mogućnosti te omogućavanjem drugima, kao što su nevladine organizacije i sindikati, da slobodno rade na promicanju standarda ljudskih prava i socijalnih standarda diljem svijeta; potiče države članice UN-a da podrže i promiču ulogu socijalnih partnera i organizacija civilnog društva na vlastitim državnim područjima te da osiguraju njihovo smisleno uključivanje u pripremu sastanka na vrhu i daljnje postupanje nakon njega; ističe da snažno sudjelovanje više dionika u donošenju politika i učinkovitom kolektivnom pregovaranju može uvelike doprinijeti napretku prema postizanju ciljeva socijalnog razvoja; podsjeća na to da ljudska prava i socijalna prava mogu vjerodostojno promicati samo one zemlje koje i same ispunjavaju svoje obveze;

20. poziva UN i sve zemlje sudionice, a posebno zemlje domaćine sastanka na vrhu o društvenom razvoju, da u potpunosti poštuju radnička i socijalna prava, među ostalim ratifikacijom temeljnih konvencija Međunarodne organizacije rada i obvezivanjem na poštovanje vrijednosti izjave o društvenom razvoju; ističe važnost europskog stupa socijalnih prava kao i Izjave iz La Hulpea za izgradnju snažne socijalne Europe; naglašava potrebu za ponovnom predanošću postizanju socijalnih ciljeva EU-a i ciljeva održivog razvoja za 2030. u Europi i svijetu;

21. sa zabrinutošću primjećuje spor napredak u postizanju ciljeva održivog razvoja u cijelom EU-u, pri čemu je ritam napretka od 2020. do 2023. bio više nego dvostruko sporiji od ritma u razdoblju od 2016. do 2019.; izražava zabrinutost zbog toga što ciljevi održivog razvoja nisu izričito spomenuti u Političkim smjernicama sadašnje predsjednice Europske komisije; ističe važnost jače predanosti EU-a društvenom napretku i ostvarivanju ciljeva održivog razvoja; poziva Komisiju i države članice da poštuju svoju predanost zajedničkim ciljevima EU-a, a posebno članku 3. UEU-a; u tom pogledu poziva EU da se konstruktivno uključi u donošenje ugovora UN-a o poslovanju i ljudskim pravima kako bi se regulirale aktivnosti transnacionalnih korporacija i drugih poduzeća, očuvale prakse pravednih plaća izvan EU-a te žrtvama nepoštenih praksi u pogledu plaća omogućilo traženje pravne zaštite;

22. poziva EU da podupre globalni prijelaz s neformalnog na formalno zapošljavanje, u skladu s Preporukom Međunarodne organizacije rada br. 204, promicanjem pravednih radnih standarda, dostojanstvenog rada i pristupa socijalnoj zaštiti; potiče integraciju tog cilja u politike EU-a u području razvoja, trgovine i vanjskog djelovanja;

23. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.